

SUBSCRIPTION RATES
 United States of America one year 60c.
 Canada, Europe e. t. c. one year \$1.50

Srbovran published every Thursday at
 443 W. 22 Street, New York, N. Y.

СРВОБРАН

ПРЕТПЛАТА:
 За Сјед. Државе на годину 60 ц.
 Канаду, Европу итд. год. \$1.50

Србовран излази четвртом на
 443 W. 22 Street, New York, N. Y.

СРПСКИ НАРОДНИ ЛИСТ И ОРГАН САВЕЗА СЈЕДИЊЕНИХ СРБА СЛОГА SRBOVRAN SERB NATIONAL PAPER AND THE ORGAN OF THE SERB FEDERATION „SLOGA“

БРОЈ 343.

ЊУЈОРК, Њ. Ј. ЧЕТВРТАК 5. МАЈА 1916.

ГОДИНА VI

Члановима С. С. С. Слога

Ванредна конвенција је свршила свој посао и решила своју задаћу величанствено. Делегати су се разишли својим кућама пуни љубави и пуни најлепших нада, да ће Савез Слога сада мирно продужити свој рад и развитац. То је општа жеља, и тако ће бити.

Ванредна је конвенција сазвана да створи мир и да дозна од старих управника, зашто су допустили да се у Савезну управу увуче раздор, раскош и неред. Стари управници нису дошли пред делегате да положи рачуне и да даду разјашњења, која су делгати тражили у име чланова, који су их послали у Њујорк. Баш у очи дана, кад се чуло, да ће стари управници бити позвани да изађу пред делегате, они су преко Главног Председника послали писмену поруку делегатима: да им они неће полагати рачуна нити ће им дати икаквих разјашњења. То су они учинили, ма да су знали, да су они по Савезним правилима дужни чак и сваком поједином члану, кад он то тражи, сва разјашњења дати. Па кад једна управа, која је оптужена због клеветања, због раскошног трошења Савезне имовине, и због других несправности, не само да поручује збору од осам десет делегата, да им неће дати икаквих рачуна и разјашњења, него чак се усуди да краде и сакрива Савезне књиге и рачуне и тим најподлијим чином покушава да сакрије недела, за која је оптужена, онда члановима не остаје ништа друго, него да ту управу осуде. Делегати су је осудили и брисали из Савезне управе једанцут за свагда из Савеза. Таким људима нема месту међу честитим члановима Савеза Сједињених Срба Слога; то је била једногласна пресуда честитих делегата, а ја сам уверен, да ће им сво чланство Савеза довикнути: — Живели честити делегати!

Ова подла крађа Савезних књига и рачуна није осуђена рад конвенције, као што су то очекивали они, који су те књиге украли; а није баш зато, што су на ову конвенцију дошли људи свесни, пуни разума и отрешитости. Такви се људи не даду ни забунити, ни заплашити. Да ова конвенција није показала ништа друго, него баш само то, вредила би све оно, што је на њу потрошено. Али она је показала још више; показала је, да свесни људи могу и под најнегоднијим околностима и сметњама извршити свој посао брзо и паметно. Било је свега једанаест и по седница, а сав трошак конвенције био је мало више од половине трошка Денверске конвенције, ма да је посао на овој конвенцији био и већи и замашнији него на Денверској конвенцији. Овом успеху су допринели много и много председник и потпредседници конвенције, чији је рад био узоран и достојан сваке похвале.

Најважнији посао на конвенцији је био претрес правила, и тај важан и тежак посао свршила је конвенција на најјејачијим начин. Промене правила, усвојене на конвенцији, могу се укратко описати овако:

Прво: — Цео рад Савеза као и Културног и Добротворног Фонда и Савезног органа предаје се у руке Главног Одбора. Овај је одбор врхавна власт, а састоји се из Главног Председника, Главног Потпредседника и девет чланова. Овај одбор бира из своје средине сваке године три члана, који ће те године са Главним Председником и Потпредседником сачињавати Управни Одбор Савеза. На тај начин ће сваки члан Главног Одбора бити у Управном Одбору бар једну годину дана и тако ће е боље упознати са појединостима у руковању Савезних ствари. То искуство је потребно сваком члану Савеза, који се може надати, да неког дана буде биран за председника или потпредседника Савеза. Управни Одбор је одговоран Главном Одбору и овај врши и надзор над целокупним радом, а такође врши и дужност поротног суда, бира чиновништво и уређује Савезни орган. Шест заменика у Главном Одбору потребни су да се по могућности спречи, да неби ушли у Савезну управу људи, који нису бирани на конвенцији. Књиге ће се прегледати редовно од стручњака препоручених од државне власти свака четири месеца, који ће поднети извештај преко Савезног органа. Тај стручњачки преглед Савезних књига и рачуна вреди много више, него ли преглед од такзованих надзорних одбора, који се обично састоје од људи, који су у том послу и невешти и неучи, па макар они били професори или доктори и права и филозофије.

Друга важна допуна у Савезним правилима је увећање броја операција и озледа, за коју ће чланови добивати потпоре. Ово је врло паметна допуна, јер макар да је она донела са собом додаток од 5 центи у распису, она ће одстранити једно незадовољство, које је постојало код чланства, јед од данас се неће нико тужити, да му Савез није дао никакве потпоре за

операције и озледе, које су онако исто тешке, као и оне, за које су давале потпоре, јер нису биле предвиђене у Савезним правилима.

Трећа важна допуна у Савезним правилима је удешена тако, да ће се више новаца уносити у Културни и Добротворни Фонд, које ће нам омогућити да пружимо више помоћи нашој сиротињи у Европи, него што смо до сад чинили. То ће увеличати родољубиви и милосрдни рад Савеза. Да је то жива жеља сваког члана Савеза Слоге, види се из тога, што је конвенција једногласно усвојила предлог, да се цео дубиозни фонд Савеза од неких седам хиљада долара поклони српској ратничкој сирочади.

Четврта важна допуна у правилима је пренос Савезног органа у руке Главног Одбора, који га годишње поверава Управном Одбору, изабраном за ту годину. Одговорност за уређивање и администрацију листа мора бити у рукама људи, који су изабрани на конвенцији; они треба да су одговорни чланству и за писање у органу и за разашљање листа, а не уредник или чиновници, који се мењају кад год важни разлози то захтевају. Прва и највећа задаћа која предстоји сада Управном Одбору то је задаћа, да у најкраћем времену створи азбучни именик и адресар Савеза, и тек онда ће се одстранити оно старо зло, да се орган шиље нечлановима или члановима, који су одавно умрли, или члановима на погрешну адресу. Ту ће задаћу Управни Одбор решити и већ сада ради на том важном послу.

Кад овако укратко саберемо сав посао, који је свршен на овој конвенцији, морамо признати, да је тај посао од изванредно велике важности и да је свршен на најсјајнији начин. То је успех, који се мора приписати оштроумљу и врло високој свесности делегата, каквих још никад пре није било ни на једној српској конвенцији у Америци.

Злочин, који је учињен према чланству крађом Савезних књига и рачуна није сметао нити ће сметати Савезном раду. Расписи ће се чинити, као да те крађе није ни било, а једини рад, који ће мало задоцнити, то ће бити преглед рачуна. Они, који се највише боје тога прегледа, то су људи, који су украли те књиге, а боје се из разлога што ће се у тим књигама видети, колико се Савезног новца профердало на адвокате, дневнице и путне трошкове. Новац, који није провердан на тај раскошни начин у банци је и у државним папирима од вредности. То није било могуће окрњити без фалсифицирања мога имена, а да је превазиштем Главном Потпредседнику испало за руком, да у место мене потписује Савезне чекове, онда ни сам не знам шта би нам данас предстојало. Знамо само то, да би ја још пре шест месеци скинуо са себе сваку одговорност за Савезну имовину. Данас, хвала богу, не треба о тој ствари више ни мислити, јер Савезна имовина је ту, а о раскошним адвокатским трошковима, дневницама и путним трошковима разговараћемо се доцније са старом управом, која није имала куражи да дође пред народне представнике и да им положи рачуне и пружи сва разјашњења. Тако су требали учинити да су поштени јунаци. Кад нам ти људи нису предали књиге лепим, предаће их нелепим начином, то јест преко суда.

Људи, који су показали своју праву боју кад су украли Савезне књиге, продужиће и даље свој незаконити занат у тојетој боји. Ја већ сада видим пред нама читаво море најгаднијег клеветања, најподлијих претња и најсрамнијих роварења међу члановима и друштвима. Наше је најјаче оружје против свега тога ово: **не слушајте никога осим Савезне Управе; не верујте ништа што нисте читали у Савезном органу, а нарочито не верујте лажним телеграмима и писмима.**

Завршујући ову изјаву, ја Вас, браћо, срдачно поздрављам и честитам вам на сјајном успеху ванредне конвенције, желим, да нам предстојећи Савезни рад буде крунисан успехом, којег ми сви заиста и заслужујемо.

Да вас Бог поживи на дику и понос Српског Народа!

Ваш брат

М. И. ПУПИН,
 ГЛАВНИ ПРЕДСЕДНИК С. С. С. СЛОГА.

Позор Савезним друштвима

Ниже потписаном одбору част је поднети следећу резолуцију:

С обзиром на могућност, да бивши Главни Тајник, Урош Дучић, пошаље какву врсту циркулара на друштва Савеза и да на тај начин учини још већу забуну и штету Савезу и његовим члановима, упозоравамо сва друштва и чланове Савеза да се никако не дају заведсти ни од кога члана бивше управе Савеза нити од бившег Главног Тајника Уроша Дучића, већ нека и од сада сва писма, све тискалице, чекове и мони-

ордере шаљу само на адресу Савеза Слоге и то:

SERB FEDERATION „SLOGA“

443 WEST 22 STREET NEW YORK, N. Y.

На тај начин отклониће се свака забунa и могућност напреса штете Савезу и његовим члановима.

Ову резолуцију одштампати у органу Савеза Србобрану.
ОДБОР ЗА МОЛБЕ И ЖАЛБЕ.

Захвала заслужним листовима

Одбор за резолуције подноси резолуцију, којом се одобрава рад српских и хрватских листова:

Резолуција гласи:

Ванредна конвенција Савеза Сједињених Срба „Слога“ сазвана за 1. мај 1916. на свом заседању од 11. маја доноси следећу резолуцију:

Пошто је у овим тешким и китичним часовима за Савез Сједињених Срба Слога, проузроченим несавесним и неспријским радом неколико несавесних чланова управе Савеза Сједињених Срба „Слога“, помоћ од стране поштене, независне штампе била од неопходне потребе, и пошто се у истини нашло међу нашим новинама и таквих, које су, чак на уштрб својих властитих интереса и не рачунајући ни на какву материјалну корист, учиниле Савезу Сједињених Срба „Слога“ својом часном и неустрашивом борбом неочењивих услуга, то се овим путем изјављује посебна благодарност следећим новинама:

„Српској Стражи“, Њујорк;
 „Српском Гласнику“, Сан Франциско, Кал.;
 „Јадрану“, хрватском листу, Сан Франциско, Кал.;
 „Новом Времену“, Лос Анџелес, Кал.

с тиме, да би њихов родољубиви пример послужио и у будуће за углед осталој независној штампи, када дође у питање част нашег народа и опстанак наших уставно-

Резолуција усвојена једногласно.

Захвала Српском Дневнику

Одбор за резолуције подноси захвалу „Српском Дневнику“ за услуге Српском Народу.

Захвала гласи:

Пошто се са извесне стране пребацило „Српском Дневнику“, да је неумесно у овим најмућнијим временима повео унутрашњу борбу међу Србима у Америци;

Пошто му се пребацило, да је у ту борбу ушао из личних интереса;

Пошто се тиме потпуно неоправдано насрће на углед тога српског листа;

То представници друштва највеће српске организације у Америци, делегати Савеза Сједињених Срба Слоге доносе следећу резолуцију:

1. Није истина, да је Српски Дневник повео борбу међу Србима у Америци, нити је истина да та борба постоји;
 2. Истина је, да се неколико несавесних и себичних типова одметнуло од српске братске заједнице у Америци и отпочели један нечасни и издајнички посао;
 3. Није истина, да је Српски Дневник започео борбу са тим себичним типовима из личних интереса, већ на против прогањао је и истерао на чистину те мрачне типове једино у интересу опште српске ствари, а по цену великих личних жртава људи око „Српског Дневника“;
 4. Узевши цео досадашњи рад Српског Дневника у обзир, ми делегати Савеза Сједињених Срба „Слога“ овим путем издајемо нашу дубоку захвалност Српском Дневнику, што је силно допринео да се из наше организације истреби коров, те нам дао маха да сједињеном снагом порадимо на унапређењу наше организације;
 5. Ми, делегати Савеза Сједињених Срба „Слога“ и као свесни Срби захваљујемо Српском Дневнику, што је од почетка па све до данас увек стајао на бранику српских интереса, што је будио српску свест, што је неуморно радио на прикупљању помоћи за српске ратнике и српску ратничку сирочад, у опште што је тај лист био наш бранитељ и душевни хранитељ, био топло срце наших српских срдаца у овој хладној туђини;
 6. Изјављујемо овим свечано, да се слажемо са радом Српског Дневника и надамо се, да ће наш Српски Дневник продужити и у будуће досадашњом стазом, на коју би и други српски листови требали поћи на корист и величину Савезу Сједињених Срба „Слога“ и целога рода српског.
- По прочитању ове захвале развила се дебата међу делегатима, по квршетују дебате председник даје захвалу на гласање и конвенција усваја је великом гласова. Противу захвале било је пет делегата.

НАТЕЧАЈ

На основу решења Главног Одбора Савеза Сједињених Срба Слога, донетог на седници, одржаној 13. маја 1916. године, а по препоруци ванредне конвенције, одржане од 1. до 12. маја у Њујорку, расписује се натечај за

Главни Тајника:

Главног Рачуновођу и

Главног сарадника за орган

„Србобран“, који ће се уређивати по упутствима Управног Одбора Савеза.

Услови за Главни Тајника ови су: да је Србин и да зна управљати самостално послом је дне канцеларије.

Услови за Главни Рачуновођу ови су: да зна водити књиге и да је вичан свему послу канцеларијском.

Услови за главног сарадника за орган Савеза „Србобран“ ови су: да је познат новинарском раду и да је познат радничким и индустријалним приликама у Америци и да зна добро енглески.

Плата Главног Тајника до \$125.00 Главног Рачуновође до \$100.00 и Главног сарадника за орган Савеза „Србобран“ до \$100.00 месечно.

Рок пријаве за горња места истиче 15. августа ове године, а оне се шаљу на адресу Главног Председника Савеза:

Проф. М. И. Пупин

443 W. 22 Street New York, N. Y.

НАТЕЧАЈ

На основу решења Главног Одбора Савеза Сједињених Срба Слога, донетог на седници, одржаној 13. маја 1916. године расписује се натечај за

Слагање, штампање и експедирање савезног органа „Србобрана“.

Понуде са условима ваља слати до 15. јуна о. године на адресу Главног Председника Савеза:

Проф. М. И. Пупин

443 W. 22 Street New York, N. Y.

СРПСКА НАРОД. ОДБРАНА

СПИСАК ПРИЛАГАЧА

Пеорна, Ил.
 Народна Одбрана у горњем месту приредила је забаву на дан 25. марта о. г. у корист српске ратничке сирочади, која је са материјалне и моралне стране испала веома добро. Народна Одбрана најсрдчијше захваљује свима посетиоцима, који су са својим присуством допринели, да је забава добро испала, а нарочито се захваљује оној браћи, који поред тога и добровољне прилоге приложише, а то су: Сестра Дрена Вујадић, која је поклонила фижу торту, за коју је унета у шалт и несела 27 долара и 81ц. Пи \$5.00 Јопа Белли, по 2 долара Гена Чавић, Милаш Мршић, Андри Стојановић, по 1 долар Лазар Новаковић, Милја Топић, Никола Срдић, Јова Ристић, Иса Милошевић, Стева Павловић, Милаш Зарић, Рада Јездичић, Пенад Рава, Паја Мацарев, Младен Маринковић, Страни Васић, Рајко Митровић, Јаша Чавић, Стева Буквић, Трипун Драгуљевић, Станко Милошевић, Ваца Жупковић, Јиван Васић, Милаш Срдић, Мила Белли, Зужа Пенц, Лепосава Мршић, по 75ц. Јован Илићкић, по 50ц. Јипојини Главан, Милојко Бојанић, Сава Срданов, Емилија Вувацкић, Ђука Вурић, Ваца Јанковић, Никола Шуваљчевић. Чистот прихода од забаве било је 133 долара 60ц. Месечна уплата од чланова 46 долара, свега укупно \$179.60. Послато у Њујорк Срп. Народној Одбрани \$175.00, остаје у благајни \$4.60.

Вид Вука, тајник.

"SRBOBRAN"

SERB WEEKLY

Published by

Serbian Educational and Benevolent Fund of
Serb Federation "Sloga"
443 W. 22nd St., New York, N. Y.Business Managers: M. I. Pupin, 443 W. 22nd St.,
New York, N. Y.
Telephone: Chelsea 6008.Entered as second-class matter at the Post Office of
New York, N. Y. under the act of March 3, 1879.

Нашој савезној браћи

Чланству и друштвима Савеза Сјед. Срба „Слога“!
ДРАГА БРАЋО!

У нашем Савезу Слози почињен је један злочин, који није могао ни најгори душман наш очекивати. Из савезне касе изнете су савезне књиге и на тај начин оскрнављена највећа светиња у нашој организацији. Тај злочин је од толиког замашаја, да ми сматрамо за своју свету дужност, да против извршилаца његових, осим нужних законских корака, предузмемо и ову меру — да изаберемо јавно пред вас и да их изобличио.

Још првих дана, када смо стигли на зборно место да приступимо послу, на који сте нас послали и оцумовили, суочени смо са покушајем од стране извршилаца овог злочина да омету наш законити и правоваљани рад. У очи самог састанка конвенције обратили су се на овдашњи суд да забрани одржање конвенције. Тужбу своју поткрепили су својеволјним и произвољним тумачењем члана 4. савезних правила о сазиву ванредне конвенције. У последњем часу, на представку Главног Председника Савеза Сједињених Срба Слога и на његову јамчвину, суд је одбио да изда тужитељима тражену забрану.

Према томе питање о тумачењу члана 4. савезних правила остављено је да реши сама конвенција, која је то и учинила својом резолуцијом донетом на шестој седници ванредне конвенције, одржаној 8. маја 1916. године.

Ванредна конвенција је, на основу приложених и испитаних докумената, пронашла да је Главни Председник редовним и правилним путем сазвао ванредну конвенцију.

Пошто је, на тај начин та ствар правилним путем решена и конвенција већ у великој мери у раду, као што сте видели из објављених извештаја преко наших новина, чланови бивше савезне управе, у намери да омету наш рад и створе забуну, решили су се на задње, најдрње дело — да из савезне касе изнесу савезне књиге.

Савезне књиге су имовина Савеза Сједињених Срба Слоге. Оне су постале дугогодишњим радом људи, које је плаћао Савез Сједињених Срба Слога. Нико други, до онај, који је оцумовио од врховног законодавног и судбеног тела Савеза Сједињених Срба Слоге, нема права да дира у савезне књиге. Онај, који дира, бива кривач, обичан је злочинац.

Даље савезне књиге су огледало рада савезног у међувремену између конвенција. Конвенција, између осталог, позвана је да прегледа и тај рад, испита га и донесе коначни суд о њему. Онога дана, када су отпочеле седнице законито сазване конвенције, те књиге припадају конвенцији. Онај, који савезне књиге одузима од конвенције, у исто време покушава да окрњи законита права саме конвенције; самим тим газди закон и правила Савеза Сједињених Срба Слога, и ставља самог себе изван заштите тих закона и правила.

Неколико чланова бившег Главног Одбора и Поротног Суда нису о свему томе водили рачуна, већ су упркос жеље конвенције, упркос наредбе државне власти, савезне књиге однели из савезне касе и склонили их на место изван домаћаја и знања конвенције и државне власти.

Тим поступком ти чланови бившег Главног Одбора и Поротног Суда ставили су сами себе изван заштите закона и правила Савеза Сједињених Срба Слоге и пошли путем, којим иду злочинци.

ДРАГА БРАЋО!

По наредби конвенције и по дужности својој Главни Председник Савеза Сједињених Срба Слога предузео је законске мере, да ове злочинце подвргне под власт закона ове земље и покравене књиге поврати правоваљаним власницима.

На овај начин ова ствар отишла је пред суд. Када ће се она свршити, то нама није познато сада.

Ну, ма када се та ствар судским путем свршила, јасно је за све нас, да је овим поступком тих чланова бившег Главног Одбора и Поротног Суда почињен један злочин, кому равна нема у свем досадањем јавном животу Срба у Америци, и против кога ми сматрамо да треба данас да устане сва честита српска јавност, а на првом месту друштва и чланство Савеза Сједињених Срба Слога.

Ради тога вас позивамо, браћо, да у овом часу придружите се к нама и сви, као једна душа и једно тело, подигнете глас свој против ових несрећника, који на српско име наше страшно љагу.

ДРАГА БРАЋО!

Упркос свих ових покушаја од стране душмана и издајника нашег Савеза, да омету рад ове конвенције, конвенција је правилно и законито обавила сав свој посао изузев прегледа савезних књига.

Ну та околност, што, услед краје, конвенција није била у стању прегледати савезне књиге, ни најмање неће утицати на сам положај конвенције. Конвенција и сав њен рад остаје у снази и без тога и сви закључци ове конвенције имају пуну обавезну снагу за Савез Сједињених Срба Слоге.

Ради тога немојте дозволити, браћо, да вас агенти ових

зликораца збуне лажним причама, да рад ове конвенције није законит, јер није била у могућности да прегледа савезне књиге. Ти људи желе само да вас збуне као што су вас и до сад бунили, да само прикрију своје зле намере и црна дела своја.

Ако не пође за руком, да се савезне књиге добаве за време рада ове конвенције, конвенција ће предузети све мере, да се књиге касније прегледају и утврди право рачунско стање савезне имовине. Конвенција ће наредити новоизабраном Главном Одбору, да позове стручњаке државне власти и књиге и савезну имовину испита на начин, који је зајамчен државном влашћу.

С те стране, браћо, ми смо срећни што наш савез има државни чартер и што је под строгим државним надзором.

С те стране, браћо, будите мирни и немојте се бојати за нашу узданицу, наш дични Савез Сједињених Срба Слога. Са ове конвенције наш Савез излази јачи и бољи но што је икада до сада био. То је постигнуто с једне стране многобројним исправкама у правилима савезним, а с друге стране тиме, што су из наших редова једном за увек прогнани душмани и изроди.

У то име:

Да живи Савез Сједињених Срба Слога!

Да живи чланство његово и дични председник његов, брат М. И. Пупин!

(Примљено на седници од 9. маја.)

ЊУЈОРК, 9. маја 1916.

БРАЋИ СРБИМА У НОВОЈ И СТАРОЈ ДОМОВИНИ!

Ми делегати ванредне конвенције Савеза Сједињених Срба „Слога“, одржате од 1. до 12. маја 1916. године у граду Њујорку, држава Њујорк, нас 79 на броју, који смо изабрани од преко 8000 чланова савезних, прочитали смо чланак у листу „Дневни Гласник“, од 9. маја 1916. године, а под насловом: „Бедно држање друштвених представника на Пупиновој конвенцији“.

У томе чланку за нас од народа слободно изабране представнике вели се: да смо на конвенцију дошли, да на њој зајмунишемо;

да међу нама има свега десетак свесних делегата;

да међу нама има купљених делегата, плаћених господ. Попиновим жеженим златом;

да међу нама има делегата, завараних обећањима, која очекујемо да се испуне, ако се покажемо одани шпекулантском газди;

да међу нама има духом и срцем слабих и нишчих, који, чим им се да прелика, да „приступе руци“ господ. Попиновој, претрну, замуче и омутаве, изгубе своје човечанско достојанство и постану обично робље, руља, којој треба бич тиранина, а не свесет слободног грађанина;

да на нашем народном скупу има свега, само не слободних, независних, отреситих људи, са човечанским достојанством и самопоштовањем;

да смо са гутањем Пупинове вечере гутали своју част и понос;

да је наш рад на конвенцији врхунац кукавичлука, безобразлука и покварености;

да смо показали најдрње особине, које рописке душе злога газде могу показати;

да ће се нас свесни људи гнушати по колонијама српским;

да смо ми бедници, који ћемо остати на посрду себи и својим потомцима;

да имамо још прилике да прогледамо како нас господ. Пупин заводи, те да чинимо своју дужност, док све није касно.

Прочитавши ову оптужбу, ми, сви делегати ове ванредне конвенције, једногласно, па и оних десетак по Дневном Гласнику свесних делегата, изузев свега четворице, молимо нашу браћу Србе како у Америци, тако и у домовини, да приме од нас ову искрену, топлу и братску реч:

Ми смо дошли у ову земљу не од беса и осиноности, већ зато, што нас је са нашег огњишта отерао бич тираниски у рукама Хубзбурговаца. Али, и ако далеко од своје груди, ми на њу ни гада нисмо заборавили и са чежњом окованог роба очекивали смо и очекујемо да и над нашим домовином сине сунце слободе, те да сви похрајмо милој груди српској.

Ми српски усељеници посетили смо се у овој земљи тешким, али часним пословима и у зноју лица свога одржавамо себе и своје породице овде, или у домовини.

Не заборављајући никада на оно, што нам је у животу изван свега најдрагоценије, на свој народ и част његову, а у жељи да своју народност и веру очувамо, ми смо се у овој туђини почели сакупљати, збијати у густе гомиле и оснивати своја друштва и Савезе.

Када је пукла прва пушка, која је наговестила ослобођење васколиког Српства, ми смо испунили своју дужност тако, да нам се то и са меродавне стране признало. Ко није породилом оптерећен, ко није био у минама осакаћен, ко није имао много незаштићене чељеди, у чељустима највећег тиранина, Франца Јосифа, полетио је у редове јуначке србијанске и црногорске армије, да крвљу својом испуњује слободу васколиком роду српском. Ми остали, који из ког гореспомених разлога не могосмо поћи на бојно поље, одкидали смо од својих уста и залагаје наше делили смо са браћом нашем у домовини.

Али онај исти бич, који нам је пуцао по измученим леђима у оквиру монархије црно-жутог орла, са нама заједно претет је и у земљу Вашингтона и Линколна. Чим смо ми у овој земљи почели оснивати своје народне организације, Беч се од-

мах потрудио, да бичем уништи те наше организације, да у нама и у овој земљи покуша да убије наш народни осећај, нешто, без чега ми Срби не можемо да живимо, не можемо да дишемо.

Беч нам је послао у ову земљу неколико хрватских новина, да нам трују душу и да нам угинују народну свест. Али, не постигнувши жељеног успеха, Беч је помислио, да је томе криво латинско писмо, па је нашао једну групу мрачних типова и покренуо је новину, којој је надео име Дневни Гласник, а штампа је ирилизом. Да Беч није био у стању, да тај бич стави у руке ма коме искреном Србину, најбоље се види из имена власника тога листа. Власници Дневног Гласника су: Др. Паја Радосављевић, који је радио на томе, да српске цркве у Америци подведе под карловачку патријаршију; поп Јован Крајновић, који се у српским црквама у слободној Америци молио Богу за здравље највећег српског тиранина, Фрање Јосифа; Лука Грковић и Михајло Дучић, људи, о чијем су моралу изрекле најдрњи суд америчке новине, а поводом откривања проститутских радњи у Гери, Индијана; и Ђорђе Бркић, њујоршки шифкарташ.

Тај лист ирилизом штампан, изнео је о нама у поменутом чланку тако недостојне клевете, да ће оне остати у историји записане као најбољи доказ, да Беч у мржњи својих поданика нема граница; да је Фрање Јосиф најогавнији тип, који је икад у историји света понео владалачку круну на глави.

Ми се гнушамо људи око Дневног Гласника, ми ћемо се у будуће гнушати и сваког оног Србина, у чијим рукама будемо угледали тај аустријски лист. А браћу нашу кроз целу Америку и у Европи молимо, да Српству у Америци пруже моралне снаге, те да будемо у стању да и ову аустријску неман отклонимо, и да једном данемо испод ига најокорелијег тиранина, Фрање Јосифа.

Само заклети непријатељи Српства, само аустријски жбигри, само они и нико други на целом свету, у стању су, да честите српске изасланике из свих српских колонија по целој Америци назову плаћеном ружом. Људи, који од свог раног детињства живе у зноју лица свога, не дају се купити ни за каква новац. Наша љубав према професору господину Михајлу И. Пупину потиче из наших српских срца, а ту љубав нашу задобио је овај дивни син равного Баната својом неограниченом љубављу према роду српском. Беч зна, колико је Србин Михајло И. Пупин нанео у Америци квара германској ствари, па је зато Беч и наредио мрачњацима око Дневног Гласника да свом силином раде, те да убију углед његов пред Србима у Америци и Европи, рачунајући, да ако заведен српски народ неблагодарношћу награди жртве његове, да ће тада и господин Пупин престати даље се жртвовати за Српство.

Ми, делегати ове ванредне конвенције, већ годинама читамо најодурније клевете, које се на нашег уваженог првака бацају, али тим клеветама нисмо хтели веровати. Сакупили смо се сад у Њујорку, стилили смо се око нашег честитог старине, да му помогнемо и да га захвалношћу разгалимо, а Беч нас зато кроз продана уста типова око Дневног Гласника и грди и клевета, и прети нам и уцељује нас.

Али, ми делегати ванредне конвенције у Њујорку, представници највеће српске организације у Америци, сакупљени из свих колонија српских довикујемо Фрање Јосифу:

Одби се хуљу од нас! Умири, тиранине у греховима огреали, умри у сраму, највећи грешници! Српског имена ти не веш угушити, српску звезду ти не можеш потамнити. Сунце српске слободе се рађа, крила твог црно-жутог орла поломљења су.

Доле са издајничким пинама око Дневног Гласника!
Доле са срамним тиранином Фрањом Јосифом!
Да живи наш Краљ Петар Карађорђевић!
Да живи Српство у Европи и Америци!
Да живи наша честита старина, наш чика Михајло И. Пупин!

ДЕЛЕГАТИ ВАНРЕДНЕ КОНВЕНЦИЈЕ САВЕЗА СЈЕДИЊЕНИХ СРБА „СЛОГА“:

Томо Антоновић Стево Бабић Благоје Бајагић
Стојан Бајић Милан Бараћ Петар Бибић О. Јоаким Бједов
Новак М. Богдановић Ђуро Божин Душан Ботић
Теофор Бошковић Тима Буквић О. Данило Буковић
Спасоје Васковић Станко Виленица Димитар Вујиновић
Сима Вујиновић Милош Вунадиновић Лазар Вуносав
Илија С. Лучић Ђуро И. Греговић Андрија Далчевић
Стеван Драгојловић Теодор М. Дражић Видоје Н. Ђого
Александар Н. Ђурић Драгутин Еремић Вујо Занлан
Никола Ивошевић Никола Јаковић Ђорђе Јанковић
Саво Јелић Никола Калањ Стево Кантар Луна Климовић
Данило Н. Кнежевић Јосиф Платиша Миле Куколеча
Трифно С. Мијановић Светислав Милутиновић
Мане Момчиловић Васиљ М. Олбина Јово Опачић
Миле Орешчанин Стојан Ц. Павловић Бранко Пекић
Стево Пилиповић Милан Д. Поповић Илија Н. Почуча
Милан Почуча Ђорђе Пурија Илија Радаковић
Вељко Радојевић Јован Радовановић Јосиф Рајиновић
Глиша Рапајић Боно Л. Рашета Марно Рокнић
Ђуро Л. Самарџић Миле Сарач Стево Свињаревић
Ђоно Симоновић Јован Мандић Станко Стојаковић
Петар Суцковић Лазо Тинтор Никола Трбовић
Илија Вујиновић Никола Цигановић Јово Шигуд
Илија В. Бијелић Милица Шутић Крсто Кнежевић.

За ову резолуцију нису хтели гласати ова четири делегата: Никола Вурдеља, Боно Лалић, Андрија Мазлун, и Саво В. Хинић.

ОСМИ ДАН КОНВЕНЦИЈЕ

ИВАН ПАЛАНДАЧИЋ једногласно избачен из чланства Савеза. — С њиме избачен и ТРИВУН КОРАЊ.

Мај 9. — Пре подне. — Председник конвенције отвара данашњу седницу тачно у 9 сати у јутру.

Председник конвенције уступа данас своје место подпредседнику Стеви Бабићу.

После прозивке, прелази се на читање записника јучерашње седнице.

Јоса Рајновић ставља примедбу на записник да код једног места, где се решавало, треба да стоји: свих чланова. Ова примедба се усваја.

Мане Момчиловић примећује да је у записник пропуштено да се стави код § 94. у почетку: Осим прописа у § 1. тачка б). Ова примедба се усваја. Даље, исти делегат примећује, да су тајници у преписивању записника испустили половину става §94. а) и захтева, да се то одмах исправи. Усваја се ова примедба.

Бранко Пекић примећује, да у записник није верно уведен § 123. са изменама, које су јуче усвојене. Примедба се усваја.

Јоса Рајновић тражи да се у записнику заведе, да је Главни одбор одговоран за све а не управни одбор.

Стева Бабић му примећује, да он јуче није био присутан и да не може знати како је решено.

Илија Почуча ставља примедбу, да у записник није ушло, да је на његов предлог решено, да се једна дневница свих делегата поклати српској сирочади.

Брат Ђелић примећује да у записник није стављено, да је он предлагао да се укине орган савезни „Србобран“ и да се савезне ствари штампају у Савезном месечном извештају.

Делегат Суџуковић протестује, да је, зашто у записник не уђу имена свих, који су до сада кажњени, и он енергично протестује против предлога Илије Почуче, јер са његовом дневницом може само он располагати и нико други.

Пошто су примедбе на записник усвојене, то се записник при ма једногласно.

Одбор за резолуције повлачи се у посебну одају на свој текући рад.

Стева Свињаревић износи предлог на молбе и жалбе.

Стева Бабић подпредседник моли г-ђу Милицу Шутић да за 10 минута напусти халу, ради решавања једне молбе.

На предлог одбора за молбе и жалбе, решено је, да се једном члану, коме је већ исплаћено 75 долара, исплати још 25 долара. Усваја се једногласно.

По молби Плећаша, да му се исплати отплатина цела, то одбор предлаже, пошто му је исплаћено већ 250 долара, то да му се исплати још 50 долара. Усваја се.

Делегат Никола Трбовић предлаже да браћа делегати реше по молби Петра Беговића кога је његово друштво брисало пре него што се расуло. Пошто је молалац био избачен из свога друштва због неке свађе то делегат Трбовић моли да се реши да ли га може друштво број 213. примити за члана, пошто је друштво у коме је Беговић био члан остало Савезу дужно око 200 долара.

Г-ђа Милица Шутић предлаже да се молалац Петар Беговић више не прима за члана Савеза јер га она лично познаје као човека нечасног, јер му је она једном донела слику краља Николе, коју није плагио, већ је њоме утекао, он је слику узео и више је никад није вратио.

Већином гласова решено је, да се Беговић може примити за члана друштва број 213.

По молби друштва број 7, за промену чека који гласи у крунама, да се промени у доларима, одбор предлаже да се ова молба остави новом управном одбору, на како одбор у споразуму му са дотичним друштвом за у-

месио шаје, тако нека и пошту-
ла. Прима се предложени пред-
лог одбора.

По молби Јове Бјелића одбор
је нашао, да пошто није био
члан Савеза, то да му се молба
одбије. Усваја се одборски пред-
лог.

На жалбу друштва број 134 за
неисправан рад тајника Дучи-
ћа, одбор предлаже, да будући
тајник извиди, да ако је друш-
тво у праву, да му се та свота од
16 долара одобри. Прима се пред-
лог одбора.

Делегат Мазлун у име свога
друштва тражи енергично да се
по молби болесног и опериса-
ног члана Обрада Бабића посту-
пи.

Решено је већином гласова а
на предлог Андрије Данчевића
да му се исплати 300 долара и
остаје даље чланом Савеза.

Делегат Андрија Мазлун тражи
за члана његовог друштва
Благоја Милошевића да му се
исплати 20 долара што му ни-
је на време исплаћен чек, који
је предлог већином гласова у-
својен.

Делегат Андрија Мазлун оп-
цирнично извештава о смртном слу-
чају члана његовог друштва пок.
Радована Бабића и вели да ника
да његово друштво није од бив-
ше управе одговора добило. Он
тражи, да се за покојника осим
осмртнине исплате и операци-
они трошкови, наследницима.

Делегат Трбовић предлаже, да
се молба одбије, јер покојник ни
је био ожешен а умро је због о-
перације која је извршена над
њим услед његове кривнице, јер
се сам ранио. Већином се мол-
ба одбија.

Брат Мазлун даје објашњења
по операцији члана Илије Ми-
ловића, али већином гласова
конвенције молбу Миловића од-
бија пошто овај случај није пра-
вилна предвиђен.

Брат Мазлун благодари браћи
делегатима и славној конвенци-
ји на праведном поступању по
молбама чланова његовог дру-
штва.

Брат Саво Јелић реферисхе
о смртном случају пок. Радакови-
ћа, и моли конвенцију да реши
да се осмртнина исплати сви-
ма наследницима а не само је-
дном детету, јер је имао петоро
деце и жену. Затим тражи да му
друштво из Сеатле, Ваш., плати
трошкове око сахране.

Делегат Бјелић такође даје об-
јашњења у име свога друштва,
о случају са пок. Радаковићем.
На предлог одбора решено је
да се осмртнина наследницима
исплати онако, како то закон др-
жаве у којој је умро прописује.

Жоко Симоновић делегат дру-
штва број 76. из Ван Хаутен,
Н. М., извештава славну кон-
венцију опширно о смртном слу-
чају бившег члана његовог дру-
штва пок. Машана Рајчевића.

Већином гласова решено је да
се наследницима пок. Рајчеви-
ћа исплати цела осмртнина.

Делегат Жоко Симоновић, бла-
годари браћи делегатима на пра-
ведном решењу.

Седница се прекида до 2 сата
по подне.

По подне. — Тачно у 2 сата
по подне, поставља се данашња
седница позивком делегата.

Стева Свњаревих у име од-
бора за молбе и жалбе рефери-
ше о даљем раду одбора.

Брат Заклан заступа молбу бо-
леснога члана свога братства и
изјављује да на повређано око
дотични члан довољно не види,
и да је могуће да ће он изгубити
вид. И моли браћу делегате, да
му се молби његовој изађе на
сусрет.

Главни председник г. Пупин
изјављује да је њему позната це-
ла ствар по тој молби, и износи
мишљење да се по томе члану
поступи према правилима као
да је око већ изгубио.

Делегат Мазлун предлаже да
се исплати молиоцу 150 долара,
а ако око изгуби онда да му се
исплати још 150 долара.

Овај се предлог већином гласова
усваја.

По молби једног нечлана који
болује од сушице, да му се што
год изда да име помоћи за пут
до Калифорније. Одбор предла-

же да му се изда из културног
и добротворног фонда 35 долара.
Усваја се већином гласова.

Брат Пурија износи пред-
конвенцију, две молбе болесних
чланова свога друштва и моли
конвенцију да се Божи Вишњев-
и изда отпавнина.

Делегати Вурдеља и Трбовић
улажу протест зашто све молбе
не изађу према пословнику пр-
во пред одбор за молбе и жал-
бе.

Друштва и ж.

Отац Бједов предлаже делега-
ту Пурији да напише молбу од-
бору у име свога друштва, па
онда тек изађе пред конвенцију
дотична молба, са решењем по-
менутог одбора.

Бранко Пекић делегат дру-
штва број 114. заступа молбе у-
пућене од чланова свога друш-
тва и то члана Милана Крстића,
који тражи, болну потпору за
другу годину свога боловања.
Усваја се предлог одбора, да му
се изда болна потпора и деле-
гат Пекић изјављује да је задово-
љан са тим решењем. По дру-
гој молби овога друштва реше-
но је, да се бивша два члана
или бришу из Савеза или да из-
мире дуг овоме друштву, изјав-
љује Бранко Пекић такође сво-
ју благодарност на праведном
решењу и по овој молби.

Делегат Бјелић, заступа боло-
снога члана свога друштва, ко-
ме је услед операције остала но-
га краћа. Он заступа мишљење
да је краћа нога исто што и оса-
каћена нога.

Главни председник г. Пупин
изјављује, да у правилима ни-
је предвиђен случај за оне ко-
јица остане нога краћа, али у
правилима је предвиђен случај
за оне који добију другаче пр-
сте (огроман смеј). Према томе
о крајој нози не може се ни ре-
павати на основу правила, кад
да правила тај случај нису пред-
видела.

Молба је одбијена већином
гласова.

Брат Судуковић заступа у и-
ме свога друштва молбу једно-
га члана свога друштва и изјав-
љује да је дотични члан сломио
ногу, као што је овде било већ
много говора о сломијеним но-
гама (огроман смеј) и моли нај-
енергичније да се по овој молби
правилно поступа.

На предлог одбора, усваја се,
већином гласова да се молиоцу
исплати болна потпора.

Милан Почуча моли да кон-
венција реши по молбама два
члана братства, које он засту-
па.

На предлог Душана Ботића
решено је да се све молбе упу-
те прво писмено одбору за жал-
бе и молбе, па ће одбор тек
онда и молбе делегата Милана
Почуче изнети пред конвенци-
ју.

Делегат Никола Трбовић, тра-
жи да се по молби брата Харна-
ута за операцију које му је од-
брила конвенција на основу ле-
карских сведојаба праведно ре-
ши. Решено је да му се исплати
правилно по правилима тек он-
да када се буде добио тачан
лекарски извештај.

Друга молба друштва које за-
ступа брат Трбовић била је, да
се у будуће тачно и редовно
шаљу друштву брисовнице и
молбенице, јер је друштво оште-
ћено са неколико броја чланова,
што није могло да на време до-
бије молбенице. Решено је, да
се ово друштво увек мора задово-
љавати у будуће од нове управе.

Мане Момчиловић се заузео
по молби члана свога друштва
Владе Татомирора, за исплату
операције од 30 долара, која је
молба већином гласова одби-
јена.

Илија Радаковић предлаже да
се по молби Јове Живића посту-
па по параграфу 110., тачки б)
и да му исплати 1000 долара. А-
ли његов је предлог пропао и
већином гласова је по предлогу
одбора да му се исплати 800 до-
лара.

Делегат Радаковић се заузео
по молби Марка Вукановића
и једногласно је решено
да му се исплати 75 долара.

Чланови друштва број 27. из

Чикага, Ил. протестују против
примања Ивана Паландачића у
Савез Слогу, јер је он већ јед-
ном конвенцијом за наред из Са-
веза искључен. Друштво његово
енергично протестује поново
примање у чланство човека ко-
ји је потписао анег да се саве-
зницима не лиферује оружје.

Стева Свњаревих у име од-
бора за молбе и жалбе изјављу-
је, да је одбор донео једноглас-
ну одлуку да донесе предлог да
се Иван Паландачић за наред
избаци из чланства Савеза Кон-
венција једногласно усваја пред-
лог одбора да се Иван Палан-
дачић за наред избаци из члан-
ства Савеза. Бурно одобрава-
ње и плескање са живела правда,
због издајништва!

Симо Вујновић делегат дру-
штва број 215., Инд. Харбор,
Инд. заступа молбу свога друш-
тва Савеза. (Бурно одобрава-
ње и плескање са живела правда,
због издајништва!)
Симо Вујновић исплати његовим на-
следницима. Решено је, када де-
легат Вујновић донесе у Савез
документа судом потврђена, да
се осмртнина од 800 долара да.

Стева Свњаревих делегат из-
носи тужбу друштва које он за-
ступа против Тригуна Кораћа,
и извештава одборску одлуку, да
се одбор сагласно у томе да се
Кораћ за наред истера из члан-
ства из узрока што је био бо да-
на ван друштва, и што је својим
нечасним радом много савезу и
друштву нашкодио.

Жоко Драгојловић предлаже
да се Кораћу даде укор.

Делегат Вукадиновић у свему
подупире одборски предлог.

Већином гласова решено је,
да се Трифун Кораћ за наред из-
баци из чланства Савеза. (Бур-
но одобравање.)

Главни председник г. Пупин
изјављује да је он мишљена да
би неко требао да предложи да
би се новац од осмртнине могло
постепено слати у стари крај о-
ним местима где је пошта успо-
стављена, и да би умесно било
да неко то предложи.

Жоко Драгојловић предлаже
мишљење г. Пупина с тим, да се
осмртнине наследницима шаље
деломично у стари крај, у малим
сумама дотле, док се не успоста-
ве нормалне прилике у старо-
ме крају.

Делегат Мазлун изјављује, да
ако нам нико не гарантује онда
боље новац овде да држимо.

Вељко Радојевић доказује вр-
ло јаким разлозима да ако се
новац шаље сада у Аустрију ти-
ме се Аустрији живот продужа-
ва. Јер ми овде новац дајемо
у злату, а Аустрија тамо испла-
ћује у папиру.

Отац Бједов врло лепим рече-
ма објашњава да је умесно да се
новац шаље у стари крај наслед-
ницима, али у врло малим су-
мама, јер је тамо напој браћи
и родбини потребна ма и најма-
на сума новаца као насупни
хлеб.

Брат Вукадиновић изјављује,

да му је жао што не може да по-
каже браћи делегатима писмо
његовог оца, који му пише да му
новац не шаље, јер је њима у Ау-
стрији сада свима једнако. Ко
има, њему узму, ко нема мора му
дати држава. (Велико одобра-
вање.)

Већином гласова решено је,
да се новац за сада не шаље у
Европу док се тамо не успоста-
ве нормалне прилике.

Главни председник објашња-
ва, да ако друштво које захте-
ва да се новац наследницима ша-
ље у крај, онда Савез по пра-
вилима то мора и учинити.

Главни председник објашња-
ва што су новац Народне Бан-
ке и што су Свјинг Банке. Ако
новац уложимо у државне папи-
ре ми добијамо интерес одма,
али ако уложимо у Народне
Банке ми не добијамо интерес.
Банке су изложене и кризи, али
државни папири су сигурни, па
ма да и мањи интерес вуку.

Делегат Вурдеља пита јесу ли
папири регистрирани на име
и предлаже да се папири државни
купе али да се региструју на
име Савеза. Већином гласова ре-
шено је, да се за сује осмртнине
купе државни папири који ће
бити регистрирани на име Са-
веза.

Андрија Данчевић изјављује
за оскатнину Михаила Бојови-
ћа да треба да се прстуга по па-
раграфу 110., тачки к), што је
већином и усвојено то јест да
му се исплати 800 долара и бри-
ше се из чланства Савеза.

Делегат Данчевић захваљује
браћи делегатима на праведном
решењу.

На предлог Михаила Кукуле-
че, решено је да се сваки нови
пријављени члан прими у Савез
кад има 46 година јер је то пра-
вилним предвиђено.

Приликом решавања молбе о
болести оцију једнога члана г.
Пупин даје врло интересантно
објашњења о болести трахоме, и
наводи неколико примера из ко-
јих се види да се од трахоме
могу излечити наши људи, али
не смеју радити неколико сед-
мица и морају очи по лекарском
упутству испирати и избежавати
прашину, али наши људи то не
чине. И требало би да се нашим
правилима предвиди на неки на-
чин како да се избегну честе не-
сугласице у болестима.

Отац Бједов предлаже да би
се требало решити да чланови
од болести трахоме буду упућу-
вани у нарочиту болницу, те да
се нашим људима некако по-
могне и спаси те опасне болести.

Решено је да се о овим пред-
лозима нарочито посебно реша-
ва.

Подпредседник конвенције
наређује читање нових телегра-
ма.

Председник конвенције за-
кључује данашњу седницу и за-
казује идућу за сутра у јутру у
9 сати.

Девети дан конвенције

Мај 10. — Пре подне. — Пред-
седник конвенције отвара данаш-
њу седницу тачно у 9 сати пре
подне читањем молитве.

После прозивке делегата, пре-
седник конвенције наређује чи-
тање јучерањег записника.

Отац Бједов моли председни-
ка конвенције да дозволи г. Ми-
лану Бабићу, трговцу из Дук-
на, Па., неколико тренутака да
поздравити делегате.

По дозволи председника г. Ми-
лан Бабић излази на трибину и
са неколико врло лепих речи
благодари браћи делегатима на
свесном и сложном раду, честита
им нарочито да су једном за у-
век расчистили са смутљивцима
и неваљалицама, који су били са-
мо на штету Савеза. Његов по-
здрав примљен је од свих деле-
гата са великим допадањем.

Главни Председник г. Пупин
примећује, да је у записнику вр-
ло незгодно стилизовано место,
у коме је било говора о купова-
њу државних папира за суму на
гомиланих а не исплаћених о-
смртнина. С тога г. Пупин моли
тајнике, да од речи до речи из-
диктирају јучерање његово раз-

лагање.

Примедба се прима и тајници
став по став заводе у записник.

Јоса Рајновић моли предсе-
дника конвенције да дозволи, да
се из Хаге улази одбор за резо-
луцију у посебну собу, ради до-
ношења одлука на поједине ре-
зулције. Усваја се Рајновиће-
ва молба и одбор се повлачи у
посебну собу.

Делегат Божа Лалић протес-
тира зашто у записник није заве-
дено његово јучерање питање
упућено глав. председнику: да
ли је новац од ненаплаћених о-
смртнина био где год у банци на
приход, и да ли је вукао какав
интерес.

Председник конвенције опо-
мене делегата Лалића да сачека,
док се цео записник прочита па
тек онда да ставља своје при-
медбе, ако им буде било места.

Мане Момчиловић ставља при-
медбу, да није у записник за-
ведено да је на његов предлог
примљен један нов параграф као
неопходно потребан.

Председник конвенције скре-
ће пажњу тајницима, да сваку

умесну примедбу на записник
нападно уведу.

Делегат Рокнић изјављује, да
се он не може никакo слогати са
стилизицијом јучерањег запис-
ника о предметима, који су се
тицали његовог братства.

Бранко Пекић изјављује, да у
записник није добро уведено о
дебатама и решењима у којима
је он учео својим исказима учес-
твования.

Делегат Судуковић изјављује,
да је записник нетачан и он захте-
ва да се нови записник, који
се буде преписивао, прочита на
конвенцији.

Делегат Заклан не верује цеду-
лама већ тражи, да тајници од-
мах заведу цедуљице у књигу па
да из књиге читају делегатима.
Јер он више верује да су 10 до-
лара у новцу сигурнији него ли
20 долара у чеку.

Стојан Павловић тражи, да се
записник прима са ставље-
ним примедбама.

Већином гласова записник се
прима са стављеним примедбама.
На реду је читање резолуци-
ја.

Главни Председник г. Пупин
предлаже, да се све резолуције
штампају у савезном органу и
другим српским листовима, који
буду вољни да исте штампају.

На предлог Стојана Павлови-
ћа, умољава се Отац Вукоровић
да чита резолуције, пошто је ње-
гов орган јак и свако га добро
може чути и разумети.

Чита се резолуција, коју је
саставио одбор за резолуције, ко-
ја ће се послати братствима. У
резулцији се доноси јака осу-
да против смутљиваца, који су
били вољни да осујете праведан
и поште рад ове конвенције с
тим, што су књиге из касе од-
нете.

Јосип Рајновић објашњава де-
легатима шта је одбор руково-
дио да ову резолуцију састави.
У својем разложењу он доказује
да су непријатељи хтели, да раз-
оре Савез, па пошто им је то
ова конвенција осујетила, они
гледу да омету правилан рад
конвенције и противу закона од-
нели су књиге. У својем дивном
говору Рајновић доказује, да је
човек, који се ставио на чело
савеза „Србобран“ примио се те
дужности само зато, да руши
савез „Слогу“. Бурно одобрава-
ње. Рајновић завршује свој ди-
ван говор са речима: Браћо, ви
сте ми сведоци што сам овде све
изговорио и ја тврдим да су људи,
који су ставили себи у зада-
так да руше Савез Слогу подла-
ћени од Аустрије и ја то тврдим
јер сам у то убеђен, па ма због
овог мог убеђења био лишан и
слободе. Огромно плескање и о-
добравање.

Г. Пупин доказује, да је у Ин-
шуренс департменту човек, који
је радио на прегледу књига са-
везних, Немац, то и његово име
сведочи. Кад сам ја отишао код
њега и питао где су књиге, он
ми одговара сутра и сутра, и у-
век сутра ћу добити. Довољно
је, браћо, кад сам вам изговорио
само име његово. Кад сам га пи-
тао, зашто Иншуренс депар-
мент не испита књиге и не по-
врати књиге Савезу. Он ми ве-
ли немам времена, а мене се и
не тиче, што се ви свађате у Са-
везу, и ваш савез кад не ваља,
треба укинути. А ја сам му
рекао: док год професор Пупин
живи и док год професор Пупин
има последњу центу, Савез се
неће укинути. („Живео“ и огро-
мном плескању не беше краја.)
И тако ја сам по савету Иншур-
енс департамента написао пис-
мену молбу зашто су нам књиге
потребне и ја вам гарантујем, да
сам сада предузео све мере, како
ћу најбрже до књига доћи. Али
ако они неваљалици књиге изго-
ру и униште, се онда нека им
Српски Народ у Америци пре-
суди. Сви су савези словенски
сада претрпели неке кризе и до-
казано је, да су свуда уплетени
аустријски прети, да сруше сло-
венске установе у Америци. Мо-
је је мишљење, да се браћа деле-
гати не треба да узрујавају, ако
не би сачекали да књиге прегле-
дају, то ће учинити заједно са
државним властима нови главни
одбор, који ви будете овде иза-
брали. Огромно одобравање. Ми

се боримо овде и против система
аустријских консула и фратора.
Јер Аустрији је три у оку Савез
Сједињених Срба Слога, јер то
је савез, где су сви Срби из свих
крајева сједињени. Бурно одо-
бравање.

Г. Пупин даље вели, да они у
Европи не знају, шта се овде ра-
ди. Јер је Аустро-Немачка про-
паганда велика. Немојте ви да
због књига велите, да је овде све
пропало. Није, и неће и немо-
же пропасти. Будите јаког срца
и јаких жинаца па издржите све.
Бурно одобравање.

Стева Бабић моли, да се резо-
луција усвоји.

Делегат Мазлун тражи да се
изнесу чисти рачуни да делегати
извиде, где је и у чему је имо-
вина Савезна, јер су сви дошли
да виде на каком темељу Савез
стоји.

Гл. Председник г. Пупин из-
вештава, да ће донети бондове
и доказати свима делегатима, да
је имовина савезна сачувана; а-
ли да ће главни одбор имати за-
даћу да испитивањем књига из-
веде јесу ли правилно обављали
рад бивши чиновници.

Илија Почуча објашњава, да
га је друштво послало да се увери,
да ли је у Савезу учињена
провера од \$30.000, како је но-
винство доносило или је рад био
правилан, али пошто књига не-
ма, он не зна шта ће своје брат-
ства, које га је омао послало,
кад се врати одговорити.

Отац Данило Вукоровић уста-
је и својим чистим јасним гласом
као гуслар завршује свој говор
речима: нех пропадне Српски
Дом, нех пропадну књиге, нех
пропаднемо и ми и деца наша,
али нека Аустрија црна не успе
у својим намерама. Огромно одо-
бравање.

После ове интересантне де-
бате председник конвенције из-
носи резолуцију на гласање, ко-
ја се једногласно усваја. Плес-
кању не беше краја.

У 12 сати прекида се седница,
која ће се наставити у 1 сат по
подне.

По подне. — Наставља се да-
нашња седница тачно у 1 сат по
подне позивком делегата.

Стева Бабић чита следећу ре-
зулцију предложено од Саве Је-
лића а потпомогнуто од Јове О-
пачића, да се извести пошта, да
је у важности лист Србобран, ко-
ји је уређивао главни предсе-
дник г. Пупин. И да се г. Пупину
врати новац, који је уложио као
кауцију на пошти. Једногласно
се усваја ова резолуција.

Делегат Судуковић тражи оба
вештења да ли ће се решити, шта
ће се радити ако се књиге не до-
бију а како ће се поступити ако
се књиге добију.

Председник конвенције при-
мећује делегату Судуковићу, да
своје предлоге и примедбе изне-
се тек онда, када дође на ред ре-
шавања о разним предлозима.

Мане Момчиловић реферисхе
одлуке одборове о друштвеним
правилима и чита само оне тач-
ке у правилима, које одбор пре-
длаже да се исправе и допуне.

Мане Момчиловић предлаже
у име

На предлог делегата Илије Радаковића да се да милостија бившем члану друштва бр. 5. Мани Радовић, решено је већином гласова да му се одобри 150 долара. На предлог истог делегата Радаковића решено је већином гласова да се на оне озледе изда 100 долара, пошто је он раније већ примио болну потпору за операцију.

Делегат Лука Климовић износи у име свога друштва, мишљење пред конвенцију, да је кривица до бивше Савезне управе што бивши члан К. Спаић није примио одравину, и у име свога друштва он тражи исплату целе осмртине. Ова се молба одбија.

Делегат Јово Шигуд даје обавештена по молби члана Петра Зеквића, и изјављује да је задовољан са предлогом одбора, да му се исплати тромесечна болна потпора, и 75 долара за операцију. Предлог је усвојен као што је одбор решио.

Делегат Шигуд изјављује своју благодарност браћи делегатима на праведном решењу.

Г. Пупин износи мишљење да би било умесно, ако би који делегат хтео да предложи да се у правилама предвиди, да се члану који полуди издаје недељно око 5 долара за време док је у лудници.

Делегат Божин, извештава да његово братство није примило од савеза још болну потпору од 90 долара за Стевана Митровића, коју он дугује друштву, а исто тако моли да будућа управа савезна што пре реши да се болесном Митровићу исплати и отплативина. Решено је да се молба делегата Божина прими и да се новој управи до знања стави.

Делегат Ђоко Симоновић тражи да се за чланцију Милицу Симоновић реши да се исплати 50 долара накнадно за операцију. У своје разјашњење делегат Симоновић доказује да је чланција Милица за један дан имала по лекарском уверењу две операције и да је бивша управа Савезна само једну операцију извршила, а она моли браћу делегате да реше да се наплати и друга операција. Већином гласова решено је да се исплати још 50 долара за другу операцију.

Главни председник г. Пупин објашњава да би било умесно ако би ова конвенција усвојила једну клаузулу: да она браћа која су отишла на бојно поље да се суспендирају из друштва истом ако су погинули или умрли, да се наследницима осмртнина исплати, а ако остану живи да се прима за чланове назад без наплате пропуштених расписа. Поводом овог врло умесног мишљења развија се велика и корисна дебата, са циљем како да се олакша друштвима плаћање расписа и за чланове који су на бојном пољу.

Председник прекида данашњу седницу у 6 сати у вече и објављује да ће се иста наставити у 8 сати у вече.

ВЕЧЕРАШЊА СЕДНИЦА

Мај 10. — Данашња седница која је прекинута у 6 сати настављена је у 8 сати у вече.

Председник конвенције наређује прозивку делегата.

После прозивке председник конвенције изјављује да за сутра остају крупни и важни послови, с тога вечерас да сваки тражи реч ко би имао што год да предложи.

Мане Момчиловић предлаже да се више не решава нити износи пред одбор молбе и жалбе, ако их буде још било да се исте упуте на решавање новонабраним главном и управном одбору, који ће на основу нових правила решавати.

Брат Тома Антоновић, пита за молбе и жалбе његовог друштва нису изнете пред конвенцију кад је он послао исте још пре 40 дана, и пита браћу делегате и конвенцију коме ће он да се кући врати. Чиме исказа одбора, да су услед несавесног рада бивших чиновника многе молбе и жалбе појединих друштava забачене, то одбор предлаже, да по тим молбама донесе решење

нова управа.

Већином се усваја одборски предлог.

Делегат Петар Бабић износи пред конвенцију случај са сестром Милком Карановић. И по овој молби је решено да донесе одлику нова управа, која ће се сада на овој конвенцији изабрати.

Главни председник г. Пупин допуњује своје мишљење о лествици, да се у тачки б), параграф 95. уметне тачка 4., која ће говорити о старијим члановима у вези са фондом за остареле и изнемогле чланове.

Брат Вурдеља предлаже да се примедбе које су стављене као умесне, уврсте у лествици, онако како то буде за умесно наша нова управа а на подлози и исказима вечерашње дебате.

Већином се предлог усваја.

Делегат Мазлун тражи да се у записник уврсти тачно пропис будућег правца писања у савезном органу "Србобрану".

Председник конвенције примећује брату Мазлуну да је решено и правилима предвиђено, како ће се лист уређивати.

Делегат Андрија Дапчевић упозорава нову управу Савеза да боље и не шаљу орган савезних члановима ако администрација буде онака као до сада, и ако лист буде и у будуће путовао од Њујорка до његовог места 12 и више дана. Он моли браћу делегате, који буду сада у управу изабрани, да ове његове речи имају на уму.

Главни председник г. Пупин врло лепо разлаже браћи делегатима, на који начин и како треба да се уређује савезни орган, па да би заиста послужило корисно савезним члановима. Он признаје, да је доброт и погодно уредника, који би потпуно задовољно интересе чланова врло тешко наћи, али ипак тврди да ће се уредник способан морати тражити и наћи ће се.

Брат Сукуковић предлаже да се укине два цента која се дају соколу, па да се употребити сума на корисније сврхе.

Отац Буковровић долаже да се из културног фонда не сме ништа соколанима издавати. Решено је једногласно, да се предлог Сукуковића са примедбом оца Буковровића прими.

Јосип Рајновић врло разложно говори о силним несавесним агентама разних швиндлерских осигуравајућих друштava, која крв сисају нашим радницима. И да би на неки начин наш Савез требао да наше необавештено радништво узме у заштиту. Он предлаже да би требало да управа Савеза шаље по колонијама једнога организатора.

Јављају се многи делегати да учествују у дебати коју је започео брат Рајновић.

Делегат Вукадиновић вели, да је то све лепо, али он се боји, да управа савезна са тим организаторима, не створи себи на врат једнога, дана, неког новог Шушара.

Миле Кукулеча предлаже да управа савезна пошаље једног стручног човека по колонијама, који би објаснио појединим неискусним људима у друштвеним управама, како да воде записник, књиге, рачуне и све остало.

Стојан Павловић, пита конвенцију шта је свршено са фондом за брачне другове, јер је био запослен, као члан одбора за молбе и жалбе и није био присутан у хали кад је о томе решавано. Извештава га председник конвенције, да је та молба одбијена већином гласова.

По молби делегата Ивошевића да се Ону Николу Стојаковићу за преломљену ногу додели извесна сума ради лечења на име осакатинне.

Брат Божин делегат из Барбетона износи пред конвенцију такав је случај био са оцем Никодимом, и предлаже да му треба помоћи.

Отац Бједов предлаже 400 долара по правилама да му се додели на име осакатинне.

Отац Буковровић подупире предлог предговорника.

Решава се једногласно да се Оду Николу Стојаковићу за пребивање ногу изда на име осакатинне 400 долара.

Главни председник г. Пупин износи своје мишљење да би требало ставити у дужност новој изабраној управи, да прегледа целокупан рад Српске Народне Одbrane, и да се рад Народне Одbrane на основу тога прегледа и доведе у склад са Савезом Слогте, и да би се могло путем савезних друштava довести у везу и рад месних одбора Српске Народне Одbrane.

Десети дан конвенције

Мај, 11. — Пре подне. — Тачно у 9 сати ујутру председник конвенције отвара данашњу седницу.

После молитве, наређује председник прозивање делегата.

Тајник чита записник јучерашње седнице.

Миле Кукулеча ставља примедбу, да у записник није наведено, из кога ће се фонда плаћати поштарина и такса за "Србобран" који су они ниткови у Савезу издавали.

Мане Момчиловић тражи да се у записник уведу, као што је јуче решено, и то, да молбе и жалбе, које би накнадно стигле будућу управу на решавање новонабраним управном одбору.

Развила се велика дебата око паречја, неки делегати захтевају "екавски" а неки захтевају да се у записнику примени "ијекавски" начреје.

Да би се прекинула око тога беспотребна дебата, Отац Буковровић врло лепим излагањем доказује и једно и друго правило, и износи у томе погледу, мишљење Вука Ст. Караџића, Скерлића и Стојана Новковића.

Делегат Божин ставља примедбу у записник да није заведено решење по молби члана Стевана Митровића, и пита тајника, зашто се у записник све не заводи. Он тражи да се одмах наведе да ли болесном члану Стевану Митровићу решено да се исплати отплативина, а друштву број 87. да се исплати 90 долара на име болне потпоре што је друштво болесном Митровићу исплатило. Председник конвенције изјављује да ће се свако припуштено решење у записнику накнадно увести.

Отац Буковровић моли реч, пре него што се пређе на данашњи дневни ред.

Ида се Отац Буковровић попео на трибину наста пљескање, али то прекину он речима: "Не пљескајте, јер вам нећу китити, већ ћу неколико речи вашим срцу упутити."

У своје лепом говору Отац Буковровић износи свој предлог да се дубиозни фонд покљони од стране конвенције као дар Српској Ратничкој Сирочади, који износи око 7000 долара. Велики одобравање.

Главни председник г. Пупин изјављује да он прилаже у дубиозни фонд још 2500 долара да би се могла већа сума сирочади издати. Он прилаже у фонд из узрока, да би фонд одговарао законским прописима. Огромно пљескање.

Илија Вујновић пита да ли г. Пупин прилаже ту суму на послугу док фонд не нарасте или поклања за увек.

Г. Пупин одговара, да је он доста позављиво, али никада није добио назад, па изјављује да он ту суму од 2500 долара поклања. Бурно одобравање са захвалношћу.

Делегат Никола Трбовић предлаже да се сиротој удови са децом, чији се синови боре у редовима српске војске, Марији Косановић, која живи у несретној Аустрији, пошаље извесна сума новца, као дар од стране конвенције. Решено је једногласно да се племенитој сиротој Српкињи пошаље на дар 50 долара.

Делегат Трбовић благодари браћи делегатима на њиховом племенитом решењу.

Отац Буковровић предлаже да конвенција изврши преглед књи

ства Свњаревић предлаже, да се Госпођа Џенкинс позове на сутрашњу седницу, да би јој браћа делегати моли и лично изјавити захвалност за сва добротинства, која је она учинила Српском Народу. Решено је да се г-ђа Џенкинс позове на седницу последњег дана заседања конвенције.

Читају се придонши телеграми Председник конвенције закључује данашњу седницу у 10 и по сати ноћу, читањем молитве, и заказује идућу за сутра у 9 сати у јутру.

га централног Одбора Српске Народне Одbrane, као установе, која је неоцењиве услуге учинила и помоћи пружила нашој јуначкој браћи на бојноме пољу.

Симо Вујновић подупире предлог Оца Буковровића, што се једногласно усваја.

Тајник чита нову књигу записника, у којој су начисто преписати записници седница од почетка конвенције до данас.

Председник конвенције прекида данашњу седницу тачно у 12 сати у подне, која ће се наставити у 2 сата по подне.

По подне. — Тачно у 2 сата по подне наставља се данашња седница прозивком делегата.

Председник конвенције наређује даље читање преписаних записника.

Пошто је записник врло важна ствар, то је решено, да се данас без прекида прочита цео записник од почетка ове конвенције, према томе извештавамо наше читаоце, да ће у извештај данашње седнице, бити врло кратак, јер је врло мало времена на данашњој седници остало, па решавање по разним предлозима.

Мане Момчиловић предлаже, да се записници седница, бар они који су већ преписани, одмах штампалу у савезном органу "Србобрану" и да се правила штампалу одмах по свршетку конвенције, да би чланови могли што пре до правила доћи. Овај предлог делегата Момчиловића једногласно се усваја.

Стојан Павловић предлаже, да савезна управа преустроти и упрости администрацију за друштво и да би требало да се уместо чланских карата установе чланске књижице за више листића.

Г-ђа Милица Шутлић изјављује да су сада ове карте практичне и треба их задржати.

Миле Кукулеча предлаже да се израде књижице које ће служити члановима по 2 и 3 године, и да буде израда што јефтинија.

Мане Момчиловић изјављује, да треба да остане како је до сада било.

Стева Свњаревић предлаже да се израде карте на јачем папиру, а кесице да се исте задрже.

Решено је већином да остане по старом.

Делегат Сукуковић предлаже да се исплате, које су одобрене исплате из Културног Фонда, да би се дубиозни фонд могао цео исплатити у корист српске ратничке сирочади.

Отац Буковровић чита резолуцију, коју одбор резолуције износи пред конвенцију на гласове. У резолуцији се цитира опште тужба, коју "Дневни Гласник" износи са погрдним речима против делегата данашње конвенције и доноси се резолуција, којом се најкатегоричније осуђује писање овог неспрског тровила.

Читање резолуције се прекида услед изненадног доласка госпође Џенкинс, велике добротворке Српског Народа.

Делегати устају сви на ноге и бурним аплаузом са "живела" поздрављају велику добротворку.

Главни председник са председником конвенције излазе на судрет г-ђи Џенкинс и доводе је на трибину.

Кад је велика добротворка на

трибину дошла, г. Пупин је поздравно г-ђу на енглеском језику и захвално јој у име делегата на њеним великим делима и добротинствима, које је учинила и чини Српском Народу. Бурном пљескању и "живела" не беше краја.

Затим се дигла са седишта госпођа Џенкинс и стави напред на трибину, одпочела је свој говор. Њен је говор толико задовољно све присутне да је неколико пута у говору бурним пљескањем прекидана. Завршује свој говор речима: да је захвална господи делегатима на поздраву који су јој упутили и да је срећна, што јој се дала прилика да неколико тренутака буде међу Србима, представницима Српског Народа у Америци, нарочито, коме се она диви, и народу, који толико цени цео културни свет.

После свога говора госпођа Џенкинс је изашла из хале, праћена главним председником и председником конвенције. Све до њеног изласка, делегати су стајали и са громким "живела" и пљескањем руку велику добротворку испратиле, онако искрено, онако одушевљено како је она својим племенитим делима, од Српског Народа и заступила.

После изласка из хале госпође Џенкинс, настављено је читање резолуције, којом делегати, осуђују несретно писање листа "Дневни Гласник".

Резолуција се прима устајањем свих делегата изузев: Вурдеља, Мазлуна, Лалића и Хинића, који су седели.

Отац Буковровић предлаже да се одбор повуче и донесе резолуцију за српске листове, који су допринели да се остари ова часна конвенција, и спере њага са имена српског народа у Америци, а специјално да се донесе резолуција изјаве захвалности Српском Дневнику.

Отац Буковровић у име одбора чита резолуцију којом делегати изјављују захвалност и признање "Српском Дневнику" на његовом искреном и патриотском досадашњем писању у корист Српског Народа.

Делегат Вурдеља протестује против донашања специјалне резолуције Српском Дневнику.

Јосип Рајновић објашњава постојак Вурдеље у одбору за састанак резолуције и на врло хумористичан начин објашњава његово цело држање у одбору. Рајновићев говор је прекидан са бурним смејом и одобравањем.

Стева Бабић каже, кад износи Вурдеља да је Српски Дневник нетачно писао да је у Савезу невера, а то доказано није, зашто онда они ниткови не доносе књиге и не долазе овде, да покажу речуне, ако су им чисти. Бурно одобравање.

Јосип Рајновић предлаже да устане онај који је против резолуције за Српски Дневник.

Резолуција се прима већином гласова.

Противни су: Вурдеља, Мазлун, Лалић, Бошковић, Дапчевић, Митар Вујновић, Хинић и Илија Почуча.

Примање резолуције, којом се захваљује на патриотском писању српским и хрватским листовима и то: Српској Стражи, Српском Гласнику, Јадрану, (хрватски лист), Новом Времену (хрватски лист.) Ова се резолуција прима једногласно. Бурно одобравање.

Г. Пупин изјављује да он не управља писањем ниједног листа у Америци, и да он не стоји иза леђа ни једне новинарске редакције и моли браћу делегате да то приме до знања. Огромно одобравање.

Мане Момчиловић предлаже да се реши шта се предузме по предлогу брата Бијелића, да се умолити председник Вилсон, да дозволити један дан у Здруженим Државама, који би био као "милитар" за српску сирочади.

После разлагања г. Пупина, како и у којој форми да се та молба упутити господину председнику, решава се једногласно да се Бијелићев јучерашњи предлог усваја.

Новак Богдановић пита, да

ли да прочита реферат одбора за преглед књига Српске народне Одbrane.

На предлог Јосипа Рајновића усваја се мишљење, да се реферат о прегледу књига саслуша при крају рада конвенције.

Миле Кукулеча пита за објашњење да ли рачуновођа Плавша Лесковац носи каку одговорност за бивши рад у Савезном ureду.

Г. Пупин устаје и на питање брата Кукулече изјављује, да је рачуновођа, Плавша Лесковац поднео оставку на своју службу у марту месецу, и да Плавша Лесковац не носи никакву одговорност за рад у савезном ureду.

Развила се велика дебата о фалсификату потписа чекова од стране Јове Горове. У дебати учествују многи делегати.

Стево Драгојловић својим неоправданим разлозима брани Јову Горову. Настаје незадовољство код већине делегата.

Г. Пупин објашњава целу ствар и износи решење денверске конвенције по кривици Јове Горове.

Бранко Пекић предлаже да се брише из чланства Савеза Михаило Дучић, а да се укор од стране конвенције: Станко Туцаковић, Стеић и Силашки.

Брат Мазлун предлаже свима да се изда укор.

Јова Опачић предлаже да се сви бришу из Савеза Слогте нарочито названи професор Стеић, који погрдним речима нише у "Дневном Гласнику" против све сног рада ове конвенције и против интереса Српског Народа.

Већином гласова је решено да се да укор од стране конвенције и то: Михаилу Дучићу, Станку Туцаковићу, Стеићу и Силашком.

Г. Пупин скреће пажњу делегатима, да се приближује крај раду ове конвенције и да ће сутра већ доћи на ред и бирање нових чланова главног и управног одбора. Стога г. Пупин мисли да би било умесно из оправданих разлога да неко предложи да се уметне у правила следећи параграф: Члан управног одбора који би био спречан да дође на месечну седницу, може овластити и кога другог члана управе да га замени. Али да сваки члан управе мора доћи годишње бар три пута на седнице.

Делегат Вукадиновић се слаже донекле са предлогом главног председника, само у неколико допуњује предложени параграф.

Мане Момчиловић износи своје мишљење али скреће пажњу делегатима, да је цео главни одбор одговоран за сав рад управе.

Стева Бабић предлаже, да треба чланови главног одбора да сами између себе одреде који ће бити чланови управног одбора прве, друге, треће и четврте године, али се боји да би можда било несугласица међу њима и мисли да би требало да конвенција, да одреди, који ће чланови главног одбора и у којој години бити као чланови управног одбора.

Делегат Трбовић предлаже да се браћа делегати не обзиру, ко га је познавао за време његова боравка у овој земљи, оплакује га. Покојни Марко је припадао Првом Срп. Д. Д. у Рајк Спринге, Вај.

Дана 20. априла био му је спровод у Солт Леик Сити, Јута где је покопан на Мт. Оливет гробљу уз пратњу великог броја браће и пријатеља.

Покојни Марко оставља у овој земљи брата Андрију и рођака Митра. Свој браћи и пријатељима најлепша хвала, који су покојника допратили до његова хладна гроба и исказали му задњу почаст. — Теби, брате Марко, била лака грудва ове туђе земље и почивај у миру, а твојој родбини и својти наше искрено саучешће.

Омалошћени брат Андрија и рођак Митар.

Овим јављам тужну вест, да је наш никад незаборављени брат Марко Ј. Поповић погинуо дана 15. априла у Томлић, Јута, у 24. години живота, родом из села Ољинић, нахија Ка тунска.

Покојни Марко дошао је у ову земљу пре 8 год., где је радећи поштно живио. Сваки, ко га је познавао за време његова боравка у овој земљи, оплакује га. Покојни Марко је припадао Првом Срп. Д. Д. у Рајк Спринге, Вај.

Дана 20. априла био му је спровод у Солт Леик Сити, Јута где је покопан на Мт. Оливет гробљу уз пратњу великог броја браће и пријатеља.

Покојни Марко оставља у овој земљи брата Андрију и рођака Митра. Свој браћи и пријатељима најлепша хвала, који су покојника допратили до његова хладна гроба и исказали му задњу почаст. — Теби, брате Марко, била лака грудва ове туђе земље и почивај у миру, а твојој родбини и својти наше искрено саучешће.

Омалошћени брат Андрија и рођак Митар.

Овим јављам тужну вест, да је наш никад незаборављени брат Марко Ј. Поповић погинуо дана 15. априла у Томлић, Јута, у 24. години живота, родом из села Ољинић, нахија Ка тунска.

Покојни Марко дошао је у ову земљу пре 8 год., где је радећи поштно живио. Сваки, ко га је познавао за време његова боравка у овој земљи, оплакује га. Покојни Марко је припадао Првом Срп. Д. Д. у Рајк Спринге, Вај.

Дана 20. априла био му је спровод у Солт Леик Сити, Јута где је покопан на Мт. Оливет гробљу уз пратњу великог броја браће и пријатеља.

Покојни Марко оставља у овој земљи брата Андрију и рођака Митра. Свој браћи и пријатељима најлепша хвала, који су покојника допратили до његова хладна гроба и исказали му задњу почаст. — Теби, брате Марко, била лака грудва ове туђе земље и почивај у миру, а твојој родбини и својти наше искрено саучеш